KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2015/293

af 24. februar 2015

om registrering af en betegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser (Liliputas (BGB))

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer ([1]), særlig artikel 15, stk. 2, og artikel 52, stk. 3, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I medfør af artikel 50, stk. 2, litra a), i forordning (EU) nr. 1151/2012 er Litauens ansøgning om registrering af betegnelsen »Liliputas« blevet offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ([2]).

(2) Polen har ved indsigelsesskrivelsen af 13. september 2013 og den begrundede indsigelse af 8. november 2013 gjort indsigelse mod registreringen i henhold til artikel 51, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1151/2012. Indsigelsen blev fundet antagelig.

(3) Ved breve af 8. januar 2014 opfordrede Kommissionen de berørte parter til at indlede passende drøftelser med henblik på at finde en indbyrdes løsning i overensstemmelse med deres egne interne procedurer.

(4) Der blev ikke indgået en aftale mellem Litauen og Polen.

(5) Da der ikke er opnået enighed, bør Kommissionen træffe afgørelse efter proceduren i artikel 52, stk. 3, litra b), i forordning (EU) nr. 1151/2012.

(6) I henhold til artikel 10, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 1151/2012 hævdede indsigeren, at registreringen af »Liliputas« som beskyttet geografisk betegnelse ville skade en eksisterende delvis enslydende betegnelse samt varemærker og produkter, som lovligt har været på det polske marked i over fem år inden offentliggørelse af ansøgningen om registrering af betegnelsen »Liliputas« som beskyttet geografisk betegnelse i *Den Europæiske Unions Tidende* (15.6.2013). Ifølge indsigeren ville denne registrering udgøre en trussel for det eksisterende produkt med betegnelsen »Liliput«, som er en polsk ost med omtrent samme karakteristika som osten »Liliputas«, og hvis navn fonetisk ligner betegnelsen »Liliputas«.

(7) Indsigeren hævder, at begrebet »Liliput« i Polen generelt anvendes om små produkter, og at det også bruges om ost. Ost med betegnelsen »Liliput« er blevet lovligt fremstillet og markedsført i Polen siden 1971. Med hensyn til virksomhedsstandarder, tekniske instrukser og normer for anvendelse af råvarer er osten »Liliput« opført blandt oste som gouda, edam og emmental. Den betegnelse, som anvendes om den polske ost, er populær blandt de polske forbrugere, og den har på ingen måde nogen forbindelse til den litauiske ost. Den må derfor betragtes som en artsbetegnelse for en almindelig ost i Polen. Med hensyn til produktet minder den polske ost »Liliput« i egenskaber, udseende og størrelse om den litauiske ost »Liliputas«. Endelig fremfører indsigeren, at »Liliput« og »Liliputas« er lignende produkter med artsbetegnelser. En registrering af betegnelsen »Liliputas« som beskyttet geografisk betegnelse ville forhindre de polske producenter i at markedsføreres deres ost »Liliput« eller under alle omstændigheder anvende betegnelsen »Liliput« om en ost.

(8) Indsigeren hævder også, at det produkt og den betegnelse, som søges registreret, ikke er i overensstemmelse med kravene i artikel 5, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1151/2012. Som anført i det offentliggjorte enhedsdokument har osten fået sit navn på grund af størrelsen. Betegnelsen »Liliputas« angiver derfor ikke, at produktet kommer fra et bestemt sted, men ligesom den polske ost »Liliput« blot at osten er lille. Desuden kan produktets egenskaber ikke tilskrives det geografiske område, men blot det faktum at osten modnes i små runde former. Der er intet belæg for, at den lokale mikroskopiske skimmelsvamp *Penicillium pallidum* Smith har nogen indvirkning på de organoleptiske egenskaber for »Liliputas«. Desuden blev osten produceret i henhold til statslige normer i USSR (Union af Socialistiske Sovjetrepublikker), hvilket bekræfter, at den kan produceres hvor som helst i USSR, og at der ikke er nogen særlig tilknytning til det afgrænsede geografiske område. I sidste ende bør »Liliputas« anses som en artsbetegnelse.

([1]) EFT L 343 af 14.12.2012, s. 1.
([2]) EUT C 170 af 15.6.2013, s. 46.

(9) Adskillige polske osteproducenter har fået tildelt beskyttelse af varemærker med ordet »Liliput« som bl.a. det registrerede ordmærke og figurmærke »Cheesland Liliput« og »Ser liliput« og det anvendte ordmærke »Serenada Liliput«. Produktionen af den polske ost »Liliput« er omfattende: I 2013 blev der på industrielt plan produceret 2 762 ton, som blev solgt i hele Polen i 2 250 butikker, og hvoraf 4,8 % blev eksporteret til EU. 90 % af produktionen af »Liliput«-oste er omfattet af et varemærke. Efter indsigerens opfattelse ville registreringen af betegnelsen »Liliputas« som beskyttet geografisk betegnelse udgøre en trussel for eksistensen af sådanne varemærker.

(10) På trods af ovennævnte påstande indsendt af indsiger er det hensigtsmæssigt at registrere betegnelsen »Liliputas« som beskyttet geografisk betegnelse af følgende årsager.

(11) Selv om anvendelsen af betegnelsen »Liliputas« må have rod i ostens lille størrelse, er det åbenlyst, at denne betegnelse gennem et halvt århundrede i Litauen har mistet sin henvisning til størrelsen, men derimod parallelt har udviklet en tæt tilknytning til produktionsområdet. I Litauen forbindes betegnelsen »Liliputas« i dag unægteligt med de håndlavede halvfaste fermenterede oste af høj kvalitet, som produceres i byen Belvederis. De litauiske forbrugere forbinder ikke denne betegnelse med en polsk ost eller almindelig industrialiseret osteproduktion. Selv om betegnelsen »Liliputas« ikke indeholder et geografisk element, er den derfor alligevel i overensstemmelse med definitionen i artikel 5, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1151/2012, som fastsætter, at en beskyttet geografisk betegnelse er en betegnelse, der identificerer et produkt, som har oprindelse et bestemt sted, i en region eller i et land.

(12) »Liliputas« kan på baggrund af ovenstående ikke anses som en artsbetegnelse. Artsbetegnelser er betegnelser, som på trods af en historisk tilknytning til det sted, hvor produktet oprindeligt blev produceret eller markedsført, ikke længere har nogen form for forbindelse til det oprindelige geografiske område. I forbindelse med »Liliputas« gør det stik modsatte sig gældende. Den havde oprindeligt ikke nogen tilknytning til dens geografiske oprindelse, men har nu en stærk tilknytning til produktionsområdet.

(13) Produktets egenskaber og omdømme kan tilskrives dets geografiske oprindelsesområde. Selv om det offentliggjorte enhedsdokument fastsætter, at osten har fået sit navn »Liliputas« på grund af størrelsen, præciseres det, at osten får sin særlige smag og aroma fra lagring i små runde forme ved hjælp af intern mikroflora og den mikroskopiske skimmelsvamp *Penicillium pallidum* Smith, som vokser i kældre i det geografiske område. Denne skimmelsvamp, som er særlig for kældre i byen Belvederis, er årsagen til den mælkesyreholdige, friske smag og aroma, som er kendetegnende for osten »Liliputas«. Området har særlige betingelser, som bevirker, at denne skimmelsvamp kan overleve. Derudover bidrager det faktum, at osten er håndlavet og ikke mekanisk fremstillet, til opretholdelsen og udviklingen af skimmelsvampen. »Liliputas« har desuden et veldokumenteret og solidt ry som flagskibet i den litauiske mejeriproduktion, hvilket er nøje beskrevet i det offentliggjorte enhedsdokument.

(14) Forskellen mellem »Liliputas« og »Liliput« er derfor temmelig åbenlys. »Liliputas« kan ikke betragtes som en artsbetegnelse.

(15) Hvad angår påstanden om, at »Liliputas« kan produceres hvor som helst, fordi den var omfattet af USSR-normer, skal det bemærkes, at det dengang var obligatorisk at omfatte produkter af sådanne normer. Desuden betyder dette forhold ikke, at det produkt, som er beskrevet i standarden forelagt på Litauens initiativ, blev produceret andre steder. Under alle omstændigheder modtog den mellem 1969 og 1979 mange priser, diplomer, kvalitetsmærker og medaljer, som udpejede den som en litauisk ost produceret i byen Belvederis.

(16) Begrebet »Liliput« minder fonetisk om betegnelsen »Liliputas«, som søges registreret. Begge navne har udspring i ostens lille størrelse. Selvom »Liliputas« er et produkt med veldefinerede egenskaber, kvaliteter og et godt omdømme, har osten »Liliput« mange træk til fælles med osten »Liliputas«. Da navnene ligger tæt op ad hinanden, og på grund af ostenes visuelle lighedspunkter, kan anvendelsen af beskyttelse jf. artikel 13 i forordning (EU) nr. 1151/2012 betyde, at »Liliputas«, hvis den registreres, kan forhindre polske producenter i at anvende betegnelsen »Liliput«.

(17) Der er dokumentation for, at anvendelsen af begrebet »Liliput« ikke har haft til formål at udnytte det gode omdømme for betegnelsen »Liliputas«. Forbrugerne er ikke eller kunne ikke være blevet vildledt med hensyn til produktets sande oprindelse. Faktisk har de to produkter to adskilte markeder, hvor de hver især er velkendte og genkendte. Derfor, og fordi det er bevist, at »Liliput« har været lovligt, konsekvent og korrekt anvendt i mindst 25 år, før ansøgningen om registrering af »Liliputas« blev indgivet til Kommissionen, bør den maksimale overgangsperiode, der er omhandlet i artikel 15, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1151/2012, af hensyn til rimelighed og traditionel brug anvendes.

(18) Denne konklusion betyder ikke nødvendigvis, at det bliver ulovligt at anvende begrebet »Liliput«. I overensstemmelse med artikel 41, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1151/2012 berøres dette begreb ikke af en registrering af betegnelsen »Liliputas«, hvis det under hensyntagen til alle de relevante faktorer og særligt de faktiske forhold i forbrugsområderne og den relevante nationale lovgivning eller EU-lovgivning kan fastsættes, at »Liliput« er blevet en artsbetegnelse.

(19) Hvad angår varemærker, der indeholder termen »Liliput«, som der i god tro er indgivet ansøgning for, som er registreret eller som har vundet hævd i EU forud for ansøgningen om registrering af »Liliputas« som beskyttet geografisk betegnelse i overensstemmelse med artikel 14, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1151/2012, kan disse varemærker fortsat anvendes og fornyes for det pågældende produkt, forudsat at de generelle krav i varemærkelovgivningen ellers overholdes.

(20) På den baggrund bør betegnelsen »Liliputas« opføres i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser.

(21) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Komitéen for Kvalitetspolitikken for Landbrugsprodukter —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Betegnelsen »Liliputas« (BGB) registreres.

Betegnelsen i stk. 1 i denne artikel henviser til et produkt i kategori 1.3. Oste i bilag XI til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 668/2014 ([1]).

Artikel 2

Betegnelsen »Liliput« kan anvendes som betegnelse for oste, der ikke overholder varespecifikationen for »Liliputas«, i en periode på 15 år fra denne forordnings ikrafttrædelse.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. februar 2015.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand

([1]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 668/2014 af 13. juni 2014 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 179 af 19.6.2014, s. 36).